

До Омбудсмана на Република
България

СИГНАЛ

от СНЦОП

“Български Автомобилен Съюз”,
ЕИК:175600704, със седалище в гр.
София и адрес за кореспонденция:
1797 София, жк Изток, ул. 165, ет. 6,
офис 613 , www.bau.bg

Уважаеми господин Омбудсман,

В работата си по защита на правата и интересите на шофьорите и собствениците на автомобили, Българският автомобилен съюз се натъкна на множество проблеми, свързани с прилагането на чл. 189, ал. 5 ЗДвП от страна на органите на пътната полиция. Разпоредбата касае наказателните постановления, с които се налагат глоби с размер до 50 лв. включително и по силата на същата не подлежат на обжалване.

В приложното и поле попадат наказанията, налагани по чл.179, ал.4, 181, т. 1- 7, 182, ал. 1, т.1 и 2, ал. 2, т. 1-3, ал. 3, т. 1 и 2, чл. 183, ал. 1, т. 1-4, ал. 2, т. 1 – 11, ал. 3, т. 1- 8, ал. 4, т. 1-11, чл. 184, ал. 1, т. 1-6, ал. 2,3 и 4 както и тези по чл. 185 ЗДвП. Към него се отнасят частично и наказанията по чл. 179, ал. 1, т. 1-5 и по чл. 180, ал. 1, т. 1-3 и ал. 2, т. 1 и 2 ЗДвП, които наказания са относително определени с минимум от 50 лв. Отделно от това по силата на чл. 186, ал. 1 ЗДвП за маловажни случаи на нарушенията по същия закон може да бъде наложена глоба с фиш в размер до 50 лв. В обобщение може да се твърди, че нормата на чл. 189, ал. 5 ЗДвП се прилага при повечето от предвидените в закона наказания. В същото време от практиката и информацията, получена от членовете на Българския автомобилен съюз личи, че става дума за по-леки нарушения на правилата за движение по пътищата, които за сметка на това се извършват по-често. Така се налага извода, че наказателните постановления, издавани от пътната полиция в огромната си част не подлежат на обжалване пред съд.

Проблемът засяга не само членовете на Българския автомобилен съюз, а на практика над четири милиона български шофьори, които са лишени от възможността да обжалват пред

независим правораздавателен орган незаконосъобразните актове на контролната пътна администрация, с които им се налагат глоби до 50 лв. включително или както вече посочихме – преобладаващата част от наложените наказания.

Неприемлив е аргументът, че размерът на наказанието е незначителен и че с обжалването на подобни “малки” наказания не би следвало да се ангажира съдът, защото този размер се равнява на повече от 1/5 от минималната работна заплата за страната и приблизително на 1/2 от минималната пенсия, каквито стойности в никакъв случай не могат да се приемат за незначителни.

В тази връзка за нас остава загадка целта на въведеното с цитираната норма на чл. 189, ал. 5 ЗДвП изключение от общото правило на чл. 59, ал. 1 ЗАНН, което определя размера на глобата по наказателни постановления, които не подлежат на обжалване на 10 лв.

Въз основа на изложеното и на основание чл. 19, ал. 1, т. 2 Ви молим да извършите проверка относно конституционността на нормата на чл. 189, ал. 5 ЗДвП и при положение, че установите, че същата разпоредба противоречи на Конституцията на Република България да упражните правомощията си по чл. 150, ал. 3 от КРБ.

04.03.2009 г.

София

С уважение:

Председател на УС